

Alla Beauceronin rotumääritelmä. Jokaisen osa-alueen alla rodussa tavattuja virheitä ja havaintoja joita ranskalaiset rodun erikoistuomarit ovat auttaneet huomioimaan.

**BEAUCENPAIMENKOIRA / BEAUCERON
(BERGER DE BEAUCE)**

Alkuperämaa: Ranska

Ryhmä: 1

FCI:n numero: 44

Hyväksytty: FCI 9.11.2006

SKL-FKK 29.1.2009

KÄYTTÖTARKOITUS: Paimen- ja vahtikoira.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Chien de Beauce (Beaucen koira), Beauceron ja Bas-Rouge ("punasukka") ovat nimiä, joita käytettiin 1800-luvun lopulla kuvaamaan ikivanhoja ranskalaisia tasankopaimenkoiria. Ne olivat keskenään samantyyppisiä, niillä oli sileäkarvainen naama, kova ja lyhyt karva sekä tyvistetyt korvat. Rungossa oli punaiset merkit, erityisesti kaikkien kypälien kärjessä olevat merkit saivat sen ajan kasvattajat kutsumaan koiria "punasukiksi". Karvapeite oli tavallisesti musta punaisin merkein, mutta oli myös harmaita ja yksivärisiä mustia, jopa yksivärisiä punaruskeita koiria. Näitä koiria kasvatettiin ja valittiin jalostukseen niiden laumanajo- ja laumanvartioimiskyvyn perusteella.

YLEISVAIKUTELMA: Kookas, vankka, maatiaismainen, voimakas, hyvärakenteinen ja lihaksikas, ei raskas.

Lisäkommentti: Rotu kehittyy hitaasti niin ruumiillisesti kuin henkisestikin, koira voi olla valmis vasta 4-vuotiaana. Uroksella pitää olla selvä urosleima.

VIRHEET: Ylijalous ja voimakkuuden puute.

VAKAVAT VIRHEET: Puutteellinen rotutyyppe; liiallinen raskaus, hentorakenteisuus, erittäin kevyt luusto.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA: Normaalirakenteinen. Rungon pituus mitattuna olkanivelestä istuinluu kärkeen on hieman säkäkorkeutta suurempi. Pää on pitkä, 2/5 säkäkorkeudesta. Kallon leveys ja syvyys ovat hieman alle puolet pään kokonaispituudesta. Kallo ja kuono ovat yhtä pitkät.

Lisäkommentti: : Beauceronin rakenne on sopusuhtainen ilman että mikään ruumiinosa on suhteessa muihin liian pitkä tai liian lyhyt. Rungon pituuden lavasta pakaroihin tulee olla suurempi kuin säkäkorkeuden,

- uroksilla 1 - 1,5 cm

- nartuilla 1,5 - 2 cm.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Luoksepäästävä ja peloton, ystävällinen ja rohkea. Ilme on avoin, ei koskaan vihainen, pelokas eikä levoton.

Lisäkommentti: Etenkin nuoret ja kokemattomat koirat voivat kuitenkin olla pidättyväisiä vieraita kohtaan. Siitä huolimatta rotu ei saisi koskaan olla aggressiivinen tai arka. Yleisvaikutelma rauhallinen.

VIRHEET: Arkuus.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET: Aggressiivisuus tai voimakas arkuus.

PÄÄ: Hyvin meislautunut ja tasapainoinen. Sivusta katsottuna kuonon ja kallon ylälinjat ovat lähes yhdensuuntaiset.

KALLO-OSA:

Kallo: Edestä katsottuna tasainen tai hieman kaareutunut. Otsauurre on vain hieman erottuva, niskakyyhmy erottuva.

Otsapenger: Vain hieman erottuva, sijaitsee niskakyyhmy ja kirsun puolivälissä.

KUONO-OSA:

Kirsu: Suhteessa kuono-osaan, suuri, kuitenkin hyvin kehittynyt, aina musta; ei koskaan halkinainen.

Kuono-osa: Ei kapea eikä suippo.

Huulet: Tiiviit ja aina hyvin pigmentoituneet. Ylähuulen on peitettävä alahuuli tiiviisti; huulten tulee muodostaa suupielessä hyvin vähäinen, aina kiinteä poimu.

Hampaat/purenta: Hampaat ovat vahvat; purenta leikkaava. Yläleuan hampaat koskettavat tiiviisti alaleuan hampaita. Purentaan tulee olla täydellinen, mutta on kuitenkin otettava huomioon eri hampaiden toiminnallinen merkitys.

Silmät: Vaakasorat ja hieman soikeat. Iristen tulee olla tummanruskeat, ei koskaan tummaa pähkinänruskeaa vaaleammat, vaikka punaiset merkit olisivat vaaleahkot. Harlekiinivärisillä hyväksytään herasilmä.

Korvat: Ylöskiinnittyneet, puolipystyt tai riippuvat, eivät tiiviisti poskenmyötäiset. Ne ovat litteät ja melko lyhyet, puolet pään pituudesta.

Lisäkommentti: Jos korvat on typistetty, ne ovat pystyasentoiset. Hyväasentoiset korvat ovat sellaiset, joiden keskikohdan voidaan kuvitella osuvan linjalle, joka kulkee kaulan sivujen kautta ylöspäin.

VIRHEET: Päälaki hieman liian tasainen tai hieman liian pyöreä. Otsapenger liian korostunut tai riittämätön. Kuononselkä liian kupera tai liian pyöristynyt kirsua kohti, liian matala tai liian leveä. Alaleuka heikko. Huulet liian tiukat tai riippuvat, eivät tarpeeksi pigmentoituneet, suupieli paksu ja veltto. Puuttuu yksi etuhammas, kulmahammas tai poskihammas tai kaksi pientä välihammasta. Kirsu kapea, vino, liian suuri tai liian ulkoneva. Silmät vinoasentoiset, liian ulkonevat, silmäaukot eivät riittävän avoimet, silmät vaaleat. Korvat pehmeät, typistettyinä huono asentoiset, typistämättöminä liian pitkät tai poimuttuvat. Korvien väärä kiinnityskohta.

VAKAVAT VIRHEET: Epätyypillinen, liian pieni tai liian raskas pää. Otsapenger liian vähäinen tai liian korostunut. Kallo liian pieni. Kuononselkä liian kapea tai lyhyt. Huulet liian turpeat, riippuvat, huulten pigmentti puutteellinen. Alaleuan pitää olla vahva ja tarpeeksi leveä, jolla vältetään purentavirheet liian kapean alaleuan seurauksena. Ala- tai yläpurenta. kun etuhampasrivit eivät kosketa toisiaan; kolmen tai useamman hampaan puuttuminen (P1 hampaita ei huomioida); Poskihampaiden puuttuminen tai virheellinen tai puutteellinen hampaisto; hampaiden tutkiminen mahdotonta. Kirsu halkinainen, lihanvärinen tai muu kuin täysin musta. Silmät liian vaaleat, vääränmuotoiset, herasilmä (ei koske harlekiineja). Korvat ei vaatimusten mukaiset tai täysin pystyt.

KAULA: Lihaksikas ja pitkä, tasapainoisesti lapoihin liittyvä.

Lisäkommentti: Kaula toimii suoraan selän jatkeena. Liittymäkohta ei saisi olla selvästi erottuva eikä jyrkkä.

VIRHEET: Löysä kaulanahka.

RUNKO:

Ylälinja: Selkä on suora. Lanne on lyhyt, leveä ja lihaksikas. Lantio vain hieman laskeva.

Säkä: Selvästi erottuva.

Rintakehä: Ympärysmitaltaan 1/5 säkäkorkeutta suurempi, kyynärpäiden tasolle ulottuva, leveä, syvä ja pitkä.

Lisäkommentti

Takimmaiseta kylkiluut pitkät ja kaarevat. Lanne runkoon sulavasti liittyvä.

VIRHEET: Liian lyhyt tai liian pitkä runko. Ohut tai paksu kaula. Rinta hyvin kapea, kehittymätön. Lantio hieman liian laskeva tai liian suora. Lyhyt tai jyrkkä lantio, jolloin hännän kiinnityskohta muuttuu virheelliseksi.

VAKAVAT VIRHEET: Rintakehä puutteellinen, liian tynnyrimäinen. Liian suora tai vinttikoiramaisesti ylöskuroutunut vatsaviiva. Pitkä- tai lyhytrunkoisuus. Ei sopusuhtainen ruumiinrakenne.

HÄNTÄ: Typistämätön, matala-asentoinen ja vähintään kintereisiin ulottuva, suoraan alaspäin riippuva, muodostaa loivan j-koukun. Koiran liikkeessä häntä voi nousta selkälinjan jatkeeksi.

Lisäkommentti: Lantion ja hännän kiinnityskohtaa tuskin huomaa, häntä on suoraan selkälinjan jatkeena.

VIRHEET: Hiukan vinoasentoinen häntä, jyrkkä koukku tai lehmänhäntä. Liikkeessä nousee selkälinjan yläpuolelle.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET: Typistetty, voimakkaasti kiertynyt tai selän päälle kiertyvä häntä, liian jyrkkä koukku; hyvin vinoasentoinen häntä. Liian lyhyt häntä.

RAAJAT

ETURAAJAT: Eturaajat ovat edestä ja sivulta katsottuna pystysuorat.

Lavat: Viistot ja keskipitkät.

Kyynärvarret: Lihaksikkaat.

Etukäpälät: Vahvat, pyöreät ja tiiviit; kynnet ovat aina mustat; päkiät lujat mutta kuitenkin joustavat.

Lisäkommentti: Yleisvaikutelmaltaan vahvaluustoiset ja lihaksikkaat. Edestä katsottuna suorassa linjassa olkapäiden kanssa.

VIRHEET: Lavat hieman liian suorat tai liian viistot. Kulmaukset lievästi virheelliset.

Löysät ranteet seistessä tai liikkeessä. Liian hento luusto.

VAKAVAT VIRHEET: Virheelliset kulmaukset.

TAKARAAJAT: Takaraajat ovat sivulta ja takaa katsottuna täysin suorat.

Reidet: Leveät ja lihaksikkaat.

Kinteret: Vahvat, eivät liian matalat; kärki sijaitsee noin ¼ korkeudella säkäkorkeudesta; välijalka muodostaa säären kanssa avoimen kulmauksen.

Väljalat: Lähes pystysuorat, hieman istuinluun kärkeä taaempana.

Takakäpälät: Vahvat, pyöreät ja tiiviit.

Kannukset: Kaksoiskannukset, joita paimenet ovat perinteisesti vaalineet, muodostuvat selvästi toisistaan erillään ja melko lähellä käpälää olevista kynnellisistä varpaista.

Lisäkommentti: Yleisvaikutelmaltaan vahvaluustoiset ja lihaksikkaat. Polvikulmaus ei saa olla liian voimakas; sääret hieman viistot. Takaraajojen sisäpuolella kaksoiskannukset, jotka ovat muodostuneet kahdesta hyvin muodostuneesta toisistaan erillään olevasta kynnellisestä (peukalo-) varpaasta aivan lähellä käpälää (selityksenä laajempi kantopinta). Ranskassa kannuksissa ei vaadita luita, ne ovat kuitenkin toivottavia. Varsinkin jalostukseen käytettävillä yksilöillä suositaan luita, jolloin vältetään riski kannuksien surkastumisesta tulevaisuudessa.

VIRHEET: Kulmaukset lievästi virheelliset. Huono lihaskunto. Liian hento luusto.

Käpälät eivät riittävän tiiviit; päkiät liian hennot tai eivät tarpeeksi joustavat.

Kaksoiskannukset liian ylhäällä raajassa tai vain kaksi päällekkäistä tynkää; kaksoiskannukset eturaajassa. Enemmän kuin kaksi varvasta / kynttä.

VAKAVAT VIRHEET: Virheelliset kulmaukset. Voimakkaasti ulkokierteiset takaraajat. Hajavarpaiset tai normaaliin työntekoon sopimattomat käpälät. Suorat varpaat ja maata pitkin levinneet käpälät ("lättäjalat"). Yksinkertaiset kannukset tai kannusten puuttuminen kokonaan takaraajoista.

LIIKKEET: Joustavat, vapaat ja yhdensuuntaiset. Beaucenpaimenkoiran ravin tulee olla pitkää ja maataavoittavaa.

Lisäkommentti: On välttämätöntä arvostella liikkeitä. Paimenkoira ei pääse oikeuksiinsa paikoillaan ollessaan. Beauceronin rakenteen pitää kestää satojen kilometrien paimennus. Liikkeiden tulee olla pehmeät ja sulavat, ja raajojen on liikuttava yhdensuuntaisesti sekä

edestä tai takaa katsottuna. Beauceron kantaa päätään liikkeessä alhaalla selkälinjan tasolla. Beauceronin täytyy pystyä pitkään raviin. Muutoin beauceron tulee arvostella koiran seistessä vapaasti.

VIRHEET: Huonoasentoiset raajat (virheen vakavuusasteen mukaan). Lyhyet, korkeat liikkeet; lyhyt ravi; hitaasti liikuttaessa helposti laukkaava; peitsaus. Liikkeiden löysyys, selkälinjan tai rungon putoaminen liikkeessä.

VAKAVAT VIRHEET: Raajojen asennon ja liikkeiden arvosteleminen mahdotonta; paimenkoiralle epätyypilliset liikkeet. Vakava peitsaus.

KARVAPEITE

KARVA: Päässä sileää, rungossa vahvaa, lyhyttä, paksua, tiivistä, pinnanmyötäistä ja 3 - 4 cm:n mittaista; reisien takaosassa ja hännän alapuolella on aina hieman hapsuja.

Aluskarva on lyhyttä, hienolaatuista, tiheää ja untuvaista, mieluiten hiirenharmaata, erittäin tiivistä; sitä ei saa näkyä peitinkarvan läpi.

Lisäkommentti: Puutteelliset pohjavillat ovat yleistymässä rodussa ja siihen tulee kiinnittää huomiota.

VIRHEET: Päässä liian pitkä karva; mitättömät tai väriltään liian vaaleat hapsut; karvapeite liian ihonmyötäinen; taipumusta laineikkuuteen. Laineikkuuteen on taipumusta silloin, kun karva koko pituudeltaan poimuilee vaikka onkin rungonmyötäistä. Tällöin on syytä mainita, että "karvalla taipumus laineikkuuteen". Iän myötä karva voi muuttua laineikkaammaksi.

VAKAVAT VIRHEET: Pää liian karvainen; liian pitkä tai liian lyhyt karva; pörröinen karva; hapsujen puuttuminen ja pohjavillan näkyminen peitinkarvan joukossa; karva liian hienoa, lyhyttä. Pohjavillan puuttuminen.

VÄRI:

a) musta punaisin merkein, ns. punasukka; musta väri on hyvin puhdas, punaisen tulee olla oravanpunainen. Punaiset merkit jakautuvat seuraavanlaisesti: täplät silmien yläpuolella, väriä kuonon sivuilla vähentyen tasaisesti poskia kohti ulottumatta koskaan korvien alapuolelle. Rinnassa mieluiten kaksi laikkuja, merkit kurkunalusessa ja hännän alapuolella. Raajoissa punainen väri vähenee tasaisesti ylöspäin, ei ulotu yli kolmasosaan, raajojen sisäpuolella punainen väri ulottuu hieman ylemmäksi.

b) harlekiini (sinikirjava punaruskein merkein) eli harmaa, musta ja punainen; karvapeitteessä on yhtä paljon mustia ja harmaita laikkuja tasaisesti jakautuneina, joskus mustaa on enemmän kuin harmaata. Punaista väriä samoissa kohdissa kuin kaksivärisellä. Eturinnassa sallitaan vähäinen valkoinen laikku.

VIRHEET: Musta väri ei kyllin puhdas; punainen väri ei kyllin sulautunut mustaan; punainen väri liian vaalea tai liian tumma; punaista väriä liian vähän tai liian paljon; eturinnassa hiukan liikaa valkoista. Harlekiineilla liian vaalea ja laajalle levinnyt harmaa. Harlekiineilla harmaa liian tumma eikä selvästi erottuvaa. Iän myötä tummuu tasaisesti, mutta on selvästi erottuvaa.

VAKAVAT VIRHEET: Liikaa punaista väriä; punaisia merkkejä muualla kuin sallituilla alueilla; punaisen värin raja muihin väreihin liian selvä, punaisten merkkien täydellinen puuttuminen. Selvästi valkoinen, selvärajainen laikku rinnassa. Harlekiineilla liikaa harmaata; toinen kylki musta ja toinen harmaa; harmaata punaisen värin joukossa; valkoista muualla rungossa kuin eturinnassa; pää täysin harmaa (mustan puuttuminen). Puutteen merkittävyys määrää virheen asteen. Hylkäämiseen johtavat kaikki heikkoutta tai rappeutumista osoittavat piirteet kuten karvattomat alueet, pigmenttipuutokset ja haalistuneet värit. Muu kuin rotumääritelmässä mainittu karvapeitteen väri.

KOKO

SÄKÄKORKEUS: Urokset 65 - 70 cm, nartut 61 - 68 cm.

Lisäkommentti: Uroksilla paino noin 40kg- 48kg, nartuilla noin 32kg- 38kg.

VAKAVAT VIRHEET: annetuista rajoista poikkeava säkäkorkeus.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen.

Selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen ovat hylkääviä virheitä.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittyntä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin. Huom! Poikkeuksena terveydellisistä syistä kastroidu uros, jolloin vaaditaan eläinlääkärin todistus.